

Uredništvo v Gornji Radgoni, Spod. Griz šte. 7, I. nadstropje. Rokopisov ne vrača.

Poština plačana v gotovini.

Izhaja vsak petek zjutraj in stane s poštino vred za celo leto 48 K, za pol leta 24 K, za četrt leta 12 K.

Posamezna številka 1 K.

MURSKA STRAŽA

OBMEJNIH SLOVENCEV

Upravništvo v Gornji Radgoni, Spod. Griz šte. 7, I. nadstropje. Telefon šte. 7.

Inserati: Ena šeststolpna petivrstna (prostor 3 mm visok in 41 mm širok) 2 K. Pri večkratni objavi primeren popust. Posamezna številka 1 K.

41. šte. v.

Gornja Radgona, dne 14. oktobra 1921.

III. leto.

Gornjeradgonski škandal.

Beograd, 8. oktobra 1921.

O nečuvnem in škandaloznem postopanju komisarja železniške policije v Gornji Radgoni g. Josa Karabajića, ki je zapovedal strogo policijsko in žandarstvo preiskavo za orožjem in bombami v poslopih gospodarskih in kulturnih organizacij Slovenske ljudske stranke: v Posojilnici, Gospodarski zadrugi, tiskarni Panoniji in uredništvo „Murske Straže“, je poslanec dr. Hohnjec poslal interpelacijo ministru notranjih del g. Svetozaru Pribičeviću. Poslanec dr. Hohnjec zahteva takojšnjo uradno preiskavo o nezakonitem in brutalnem postopanju policijskega komisarja g. Karabajića in kazni, odnosno premestitev takega komisarja iz Gornje Radgone, ker je eklatantno dokazal svojo politično pristranost in popolno uradniško nesposobnost za velevažno mesto, katero zavzema.

Za red in pravico in proti korupciji.

Nezadovoljni smo. Tako nekako potisnjeni ob zid brcamo okoli sebe, da se kar kadi, vpijemo, v kolikor nam dopušča slabo in hripavo grlo in jetične prsi. Veliko šuma povzročamo. Gotovo ta šum ne bo ostal brez sledu in bo mogoče rodil koristne posledice, kar je končni, četudi skromni cilj našega pravičnega in res domoljubnega boja.

Država brez dobre uprave — je nemogoča. Mogoča pa je uprava brez poštenja in taka uprava brez poštenja neti in podžiga nezadovoljstvo med skromnosti navajenim ljudstvom. Resnica je to, ki se ne da obleči v lep opisano haljo, resnica, ki se ne da zatajiti. Zgodovina, učiteljica narodov in vekov nas uči z večkrat strašnimi in neizprosnimi vzgledi in dejstvi, da zamore država

samo z dobro in pošteno upravo uspevati; zaupanje do državne celote raste samo na ta način. Moč države na znotraj se razvija tudi samo na tej podlagi in ugled na zunaj tudi. Slaba uprava pa je za države ne samo slabo znamenje notranje bolezni, ampak pomeni razpad in nevarno, neozdravljivo gnilobo. Vsak, ki hoče biti pravi patriot, hoče državi dobro: želi ji uspeha in razvoja na znotraj in zunaj in še sam prispeva k temu, da postane močna, ugledna.

Brez političnih primesi in brez ozira na krivico, pod vtisom katere smo obljubili brezobziren boj režimu, ki vlada s policaji s pomočjo strankarske strasti pišemo danes te vrstice. Krivice, ki se žalibog vednobolj množe so mi potisnile pero v roko, da vsaj od daleč orišem malenkosten odsev ljudske nezadovoljnosti. Ljudstvo je nezadovoljno. Velekapital, manjšina in slučajno vladajoča kasta ni nezadovoljna, pač pa miljonglavo ljudstvo, ono ljudstvo, ki tvori bistveni del države, ono ljudstvo, ki je država na sebi. Nezadovoljno je s svojo upravo in upravičeno. Spominjamo se na avstrijski upravni sistem (način). Ni bil slab. Res je, da je politično zatiral manjšine in nenemške oz. nemadžarske narodnosti, vzlasti pa Slovane še s prav posebnim fanatizmom in zagrizenostjo, vendar upravni aparat je bil kakor dober stroj, ki ima vsa kolesa v redu. Tako je bilo tudi v upravi prve Slovenije po preobratu, dokler ga ni nadomestil tipični sistem „Ima vremena“ in absolutistični „Šuti i plati!“. Da je uprava dobro funkcionirala, je seveda v prvi vrsti zasluga dobrega in vestnega uradništva.

Uradništvo je steber uprave. Če ono ne razume svojih nalog in časa, v katerem živi, potem je uprava za nič. Kaj nam pomorejo vsi paragrafi, če so še tako strogi in zviti, če eksekutivna (izvršilna) oblast nima prave moralne vzgoje. Četudi bi paragrafi ničesar ne predstavljali, pa bi uradništvo bilo na svojem mestu in bi vsak računal s hladnim razumom v glavi in čutom pravičnosti in človečnosti v srcu, bi šlo. Ko pa je postalo uradništvo pristopno

za uvedbo strankarskih interesov v upravo in je uradniška nedotakljiva in tolikokrat občudovano stvarnost izginila, se je pojavilo nezadovoljstvo med ljudstvom.

Izključno naše uradništvo, ki faktilčno ni slabo vzgojeno, kar se tiče spošne morale, res ni dajalo povoda za večje pritožbe ali za nezadovoljnost. To je bilo. Danes pa ugled uprave pada v očigled dejstva, da se je začel tako „od zgoraj“ vlivati v količkaj objektivne možgane čut strankarstva. Kar ne bo nosilo barvo vladajoče stranke, bo žigosano kot protidrjavno. Prve pojave te prikazni že opazujemo in en pojav take zagrizenosti in zaslepljenosti pa smo občutili napr. gornjeradgonski „klerikalci“, ko so nam na vso silo, na podlagi ovadb demokrata (!) Rančigaja in nekega Jurkovića, oba člana Jugoslovanske Matice brez ozira na vse okolščine hoteli natvesti, da imamo puške, bombe in granate... Pa to je le slab primerček. Korupcija v državni upravi je bila opisana v našem članku v zadnji številki „Nov dokument upravne nenaklonjenosti“ (po mnenju gospoda cenzorja je nenaklonjenost = korupcija!). To le mimogrede. Če pa pogledamo po celi državi in na številna odlikovanja raznih „prvakov“, imenovanja zaslužnih strankarjev na višja mesta, napredovanja itd. itd. vse kar se je godilo zgolj iz strankarskih razlogov, vidimo povsod: protekcija, korupcija... In to je tisti skrivnostni vzrok državne nezmožnosti, nezadovoljstva v ljudstvu. Iz teh razmer so se rodili komunisti in razni oboroženi klerikalci. Čudne vesti in dejstva imamo o šolski upravi. Kdor ni demokrat, ne dobi službe, četudi jo je izvrševal že 5—6 let, a demokrat in sokolič jo dobi, še predno si je obrisal srednješolski nos. Da so take razmere neznosne, je več kot jasno. Povrnili se bomo, ker nam je na tem, da to nezdravo razmerje v državi izgine, še večkrat. Nezadovoljnost ljudstva bo izginila, kakor hitro dobi moralno zdravo upravo, v katero bo gledala z zaupanjem ne pa s strahom. Naš boj je pravičen in z nami je ono uradništvo, ki se zaveda, da je iz ljudstva in da služi ljudstvu.

R. B.:

Mati.

Ko je prihajala po cesti še mlada in čila v družbi svoje drobne dečice, veselo in brezskrbno brbljajoče —, sem jo srečal neznanec in pogledal s pogledom, za katerega bi me obsodili farizeji kot lahkoživca in morda celo kot propalico.

Moja duša pa je kraljestvo zase in to celo kraljestvo sem poklonil, Lepoti in Ljubezni.

Ko sem jo srečal, neznancko, odeto v črni flor, me je nekaj neznanega in silnega prevzelo.

Sedel sem in napisal povest o ženi-materi, kakor da sem jo srečal pred davnim vekom, kakor da sem živel z njo.

Mati — drobna deca. Štirje so. Po starosti ne daleč narazen.

Pokrila si je blede lice z mehкими rokami in je videla kakor v prikazni belo ladjico z belimi jadrji, kako je odplula v široko morje... Bela ladja — njena mladost, bela jadra — mladi spomini...

Mati, četvero dece — —. O koliko poezije in trpljenja, lepote in ljubezni! Odprla je okno in svilokrili rmeni metuljček je priletel v sobo. Skrila se je, pa jo je videl in našel njeno belo roko, beli rožin cvet in sedel nanj. Uprav na roko je sedel — metuljček kakor sede zaljubljena misel na cvet svojega hrepenenja.

— Metuljček moj! Jaz nisem več rožin cvet; moj stan ti je preozek. Tu ni svobode zate! —

— Pa mu je odprla okno in ga spustila na vrt. Sedel je na oči rože-gartrože, jo poljubil in odletel.

Rožino oko se je zasolžilo, ko je metuljček izginil v jasnino mladega vrta.

— Ne pripoveduj nikomur, o metuljček, da si si omočil svoja krilca v očesu rože-gartrože. Oblekla bom svilo od barve tvojih svilnih peruti in moje roke naj bodo gole. Oblekla bom čevljičke iz dneva moje poroke.

In če bo prišel on in bo vprašal:

— Čemu se oblačiš v svilo? — pa mu bom odgovorila:

— Moje roke so neznejše kakor krila metuljev...

In če bo vprašal:

— Zakaj imaš danes rožo-gartrožo v svojih laséh? — mu bom odgovorila:

— Da ne ovane, še predno so jo zagledale možke oči — —.

In če bo on vprašal:

— Čemu si odkrila svoje roke in beli vrat? — mu bom odgovorila:

— Ker sem mlada. Ker teče moja kri v mojih žilah in se zavedam življenja. —

Ker te hočem z belino svojih rok objeti in pregnati tebi resnobo in sence iz tvojega lica. —

Potem pa me bo prejel nežno za roko in me bo vprašal:

— Ali si še moja, moja zapovednica? — In jaz bom odgovorila:

— Nisem tvoja last. Izposojena sem tebi od onega Življenja, ki snuje rože in metulje. —

Za smeh in kratek čas.

Pred sodnikom. Tožitelj: Toženec mi je napravil veliko krivico, zato zahtevam, da ga obsodite. — Sodnik: Prav imate! — Toženec: Vse skupaj je le izmišljeno. Nikdar mu nisem storil nikake krivice, zato zahtevam, da obsodite tožitelja radi obrekovanja! — Sodnik: Prav imate! — Prisednik (se vmeša in pravi): Gospod sodnik, oba pa vendar ne moreta imeti prav! — Sodnik: Vi imate tudi prav!

Kandidat za ženstvo. Gospodična pripoveduje nekemu gospodu, ki bi se rad ženil: Imam za Vas dobro partijo, želim znati prej Vaš okus! Kandidat: Prvo je, da je mlada. — Da, in potem? — Da je lepa in dobra. — To je vse? — Zraven tega še mora biti bogata! — No, potem pa bi bila neumna, da Vas vzame! — Lahko je tudi neumna, na to ne gledam!

Pameten sluga. Gospodar: Peter, ako kdo pride in vpraša za mene, reči mu, da nisem doma. Sluga: A kaj naj rečem, ako nikdo ne pride?

Kaj je „fenomen“. Ko so učenci vprašali učitelja, kaj pomeni beseda „fenomen“, je ta

Ob četrtniški smrti dr. Janeza Ev. Kreka.

Moje delo je knjiga ljubezni — odprilo, domovina, da boš videla, kdo ti je pravičen sin. Dal sem ti, kar sem imel; če je bilo veliko ali malo — Bog je delil, Bog razsodi. Dal sem ti svoje srce in svoj razum, svojo fantazijo in svojo besedo, dal sem ti svoje življenje — kaj bi ti še dal?
Iv. Cankar: Bela krizantema št. 38.

V dobi najhujšega boja za svobodo našega roda, v času, ko je jugoslovanska ideja že začela dobivati konkretne oblike v majniški deklaraciji, tik pred uresničenjem njegovih sanj o združitvi vseh treh bratskih plemen v okvirju enotne države — ga je previdnost izmučenega in izčrpanega vsled silnih duševnih naporov poklicala v boljše življenje. Njegov duh pa, moč njegovih idej živi med nami. Mi ki smo ostali in uživamo sadove Krekovega dela, se ob četrtniški njegove smrti spominjamo vsega, kar nam je porodil njegov ustvarjajoči um.

Krek je bil mož visoke naobrazbe, temeljito verziran v različnih vedah in znanostih, velikopotezen v svojih načrtih, mož, ki ni ustvarjal za trenutek, ampak za večnost; poleg tega blag, odkritosrčen značaj, požrtvovalen, nesebičen, trdno prepričan o resničnosti idej, katere je širil med narodom. Edino moč Krekovih zmogljivosti in njegovega značaja je bil usposobljen iz tedanjih nevzdržljivih, kaotičnih razmer, ki so vladale na političnem, gospodarskem in izobraževalnem polju, ustvariti nove, ki bi naj odgovarjale duhu časa ter podpirale in pospeševale blaginjo naroda. Kakor je globokoumni Mahnič v teoriji podrl vso puhlo stavbo lažiliberalizma, tako je dr. Krek dejanski s krepko roko izpodbil tla nedelavnemu, zaspanemu, frazerskemu narodnjaštvu, in na njegovih ruševinah položil temelj mogočni stavbi krščanskih organizacij.

Vedel je dr. Krek, da brez dobre organizacije ni mogoče doseči ničesar.

Zbral je po vsej Sloveniji rastepena katol. izobraževalna društva skupaj in jih združil v veliko organizacijo „Slov. krščanske socijalne zveze“. Do Krekovega nastopa izobraževalno delo v Slovencih ni imelo temeljite podlage. „Čitalnice“ so zbirale v svojih prostorih meščanske sloje, po deželi pa imovitejše trgovce, kmetijske kroge in uradništvo. Na veselicah in v slavnostnih govorih se je začelo in končalo delo za narod. Krek pa je poglobil izobraževalno delo z govori, sestanki, shodi, tečaji in mu tako zagotovil uspeh.

Vse delo Krekovo nosi pečat socijalne ljubezni do ubogih, zatiranih, izkoriščevanih. Zar te ljubezni obseva vse njegovo plodovito delo. Ta ljubezen ga je vodila, da je razpršil meglene pojme, ki so do tedaj vladali o združništvu, postavil združno organizacijo na trdne temelje in z rajfajzovkami, posojilnicami, gospodarskimi zadrgami, konsumi iztrgal kmeta in delavca iz objema domačih in tujih vampirjev. Katol. politična organizacija je dobila v njem neumornega delavca, ki je vedno neustrašeno, brezobzirno in uspešno zagovarjal njena načela.

odvrnil: beseda „fenomen“ je tujka in pomeni izvanredno. Če n. pr. vidite kravo, ni to nič izvanrednega. Če vidite vejo, tudi ni nič izvanrednega. Če pa vidite kravo, sedečo na veji ter pojočo kot ptič, je to nekaj izvanrednega, ozir. je to „fenomen“.

Vinski bratec. Zidar je padel iz drugega nadstropja, a na srečo je priletel na kup slame. Med tem, ko se je ječaje pobiral, je prihitela iz hiše gospodinja s kozarcem vode. „Oh, revež,“ je zaklicala, „pokrepčajte se“. Zidar je pogledal v kozarec in vprašal: „Prosim, s katerega nadstropja bi pa moral pasti, da bi mi dali kozarec vina?“

Uradno. Iz nravnostnega poročila kranjskega župana na sodišče: Jože Klada, 62 let star, rojen v Sprednjih Dupljah, je bil leta 1866 v vojni in sta mu bili obe nogi popolnoma odstreljeni. Dasi se mora po tleh premikati po svetu, dasi je na jetrih in pljučah bolan, vendar ne živi kakor se spodobi. Ukrade kar more in kadar je pijan, zmerja ves svet. Lahko se o njem reče, da je z eno nogo v grobu, z drugo pa v kriminalu.

Ovadb. Policaikomesarju Piškopeja ob Muri 3. nadstropje. Strogo rezervatno. Klerikalci so nocoj pri beli mesečini s pomočjo carinskih organov in kraljeve finance spravili čez Muro v najtišjem šumu Enstooseintrideset pušk Manlicher in dva zaboja municije. Vsa ta roba je pokopana na strugi Mure. Uradni organi so bili podkupljeni. Poročilo sloni na samostojni resnici. Preiščite vsa klerikalna skrivališča in varujte uradno tajnost.

Nar. Jur. Jagič, Kovič m. p.

Krek se je dobro zavedal, da je bodočnost v mladini. Zatorej je bil v neprestanem stiku z akademskim naraščajem, katol. dijaštvom, z bogoslovci, s posvetno in duhovsko inteligenco, kmečko in delavsko mladino. On je dal inicijativo, da se je zasnova organizacija poštene, krščanske slov. mladine „Orel“. Napisal je tudi več iger za odre katol. izobraž. društev in pokazal, kakšna duševna hrana je koristna in prebavljiva za naše ljudstvo.

Delu za ljudsko blaginjo je posvetil vse svoje življenje. Ker je vedel, da le oni lahko uspešno deluje med ljudstvom, ki ima za to potrebno naobrazbo, je posvetil vse moči študiju. Poznal je temeljito vse slovanske jezike, pa tudi drugih narodov mu niso bili nepoznani. Na ta način si je lahko osvojil dobre misli tujih narodov, katere misli je potem presadil na domovinska tla. S tiskano in živo besedo je deloval za socijalno blaginjo ljudstva in za njegov moralni in umstveni prepričanost. V političnih listih, leposlovnih, revijah, brošurah, knjigah, na shodih, v parlamentu: povsod ga je vodila misel — pomagati ljudstvu. Bil je ena najmarkantnejših osebnosti na slovanskem jugu, poznan ne samo v Avstriji, ampak tudi daleč za njenimi mejami.

Zadnje njegovo delo je bila majniška deklaracija, katero oče je on. Previdnost pa ni hotela, da bi se vlegel k počitku v svobodni Jugoslaviji, po kateri je toliko hrepenel, za katero toliko žrtvoval.

Ni ga več med nami. Ni ga več, da bi z mogočno kretnjo in gromkim glasom zaklical lažidemokratom v obraz: Stojte! Ne razdirajte tega, kar smo si s tolikimi žrtvami ustvarili. Proč s korupcijo, proč s protežiranjem strank! Njega ni več, a še živijo Krekovi učenci, ki bodo v smislu njegove oporoke enkrat za vselej naredili konec frazerski, hinavski lažidemokraciji v Jugoslaviji!

10. oktober.

(Ob obletnici koroškega plebiscita.)

Ko smo lansko leto zapustili razočarani plebiscitno ozemlje in samo mimogrede čuli o krivicah, s katerimi se je plebiscit izvršil, tedaj nam je vsem postalo jasno, da nismo izgubili Koroške trajno. O stalni izgubi te lepe zemlje ne more biti govora, če naša politika le količkaj ume upoštevati velevažno koroško vprašanje z narodnega, gospodarskega in socijalnega stališča. Sicer je naša zunanja politika res nekaj, kar nam stalno takorekoč „pribori“ izgubo enega važnega teritorija za drugim. Z nam lastno melanholijo, in pomešano s sentimentalnostjo in bolestno razboritostjo smo prirejali demonstracije, razbijali šipe in — Koroška je bila rešena... Enako smo ponavljali povsod, kjerkoli smo kaj izgubili. Dne 10. oktobra l. 1920 smo izgubili Koroško. Koliko nepotrebne hrupa smo takrat napravili! A pozitivnega dela za časa zasedbe in neposredno pred plebiscitom ni bilo nikjer. Bili smo navdušeni Slovenci, veseljaki in nič več in nič manj. Danes ob obletnici zgodovinske katastrofe (nesreče) praznujejo Nemci na Koroškem z velikim pompom to za nas žalostno obletnico. Namen je prozoren: Poglobiti sovraštvo do Jugoslovanstva in Slovenstva. In Nemci, ki prirejajo danes po celi ta humbug so v duši sami prepričani, da Koroška ne more ostati njim. Sama Nemška Avstrija drvi z velikansko naglico popolnemu gospodarskemu polomu nasproti in ko napoči zreli trenutek, takrat bo Slovenski Korotan sam od sebe padel v naročje matere Jugoslavije. Do takrat pa naj Korošci vstrajajo v oni ganljivi zavednosti, katero smo zasledili v najsevernejših točkah v Djekšah, Rudi itd. Po poročilih iz Koroške trpijo naši bratje zelo, kljub temu, da jim saintgermainška mirovna pogodba jamči za malenkostne narodne svoboščine. Narod je tam brezpraven, ljudstvo brez vodij. Šolstvo v nemških rokah in nikjer ni zajamčenih slovenskih šol; duhovništvo, o katerem se ve, da je slovensko skratka ne dobiva plače in je tako prisiljeno, oditi. Naša vlada, ki je mirovno pogodbo podpisala, je s tem prevzela dolžnost, kontrolirati, kako se ta pogodba izvršuje. A vlada spi in se ne gane.

V očigled težkih zločinov, katere so počinjali in počinjajo Nemci in nemškutarji nad koroškimi Slovenci vprimo ob usodni in žalostni obletnici vse naše misli na tužni Korotan. Upajmo trdno, da napoči čas — in da je blizu dan svobode koroških bratov. Ko pade Avstrija gospodarsko, bo Korotan zopet pri nas. Upajmo, da nas politični pojavi v Avstriji ne varajo in da bo zunanje ministerstvo v toliko na svojem mestu, da se ozre na zemljevid Jugoslavije, kjer ni sta samo reki Vardar in Sava, ampak tudi Drava in Karavanke. Ob tej obletnici kličemo od severne državne meje, dasi preganjeni od lastne oblasti in zagrizenih strankarjev: Bratje Korošci ob Dravi in v Karavankah, bodite prepričani, da je blizu čas vaše rešitve. Vas ne sme ujedinjena domovina pustiti v nemar. Vedno mislimo na vas in z žalostjo sprejemamo poročila o grozodejstvih, ki se počinjajo nad vami. Današnje slavlje tujih verig naj vas nič ne zmoti; vstrajajte v oni narodni zavednosti, ki je vsplamtela v vas pred letom, ko je oholi tujec pod zaščito velesil in s pomočjo krivičnih sredstev si priboril nadštevilo moč. Bodite uverjeni, da je blizu dan, ko boste osvobojeni. Mi obmejni Slovenci ob Muri smo v duhu vedno z vami!

Politične vesti

Pašič v Parizu. Kakor poročajo iz Pariza, je bil ministerski predsednik Nikola Pašič na obedu pri Kralju Aleksandru ter mu poročal o svojem posetu pri ministrskem predsedniku Briandu. Kakor pišejo časopisi, namerava Pašič ostati delj časa v Parizu in so v političnih krogih mnenja, da bode seja narodne skupščine, ki je sklicana za 20. t. m., odložna za toliko časa, da se vrne Pašič. O njegovem obhodu in namenu še vlada ni izdala nikakega komunikeja. Jasno pa je, da njegov namen ni bil samo ta, da obišče kralja, ampak da stopi v stik z raznimi predstavniki Francije in Italije, kojih nastopi so v zadnjem času vzbudili v javnosti precej razburjenja.

Vesti o orožnih vajah. Z mero-dajne strani se doznava, da so neosnovane vesti, po katerih se bo ves prvi poziv narodne vojske poklical na orožne vaje. Vlada je obvestila vojnega ministra, naj v potrebi pozove na orožne vaje samo najpotrebnejši kontingent mlajših čet. Ker pa v tem trenutku razpolaga operativna vojska z zadostnim številom čet ob južni meji, je verjetno, da se ne bodo klicale nadaljne rezerve.

Intervencija črnogorskih poslancev za Skader. Črnogorski poslanci brez razlike strank so te dni posetili zunanje ministerstvo in predložili svoje zahteve glede ureditve mej z Albanijo. Isti zahtevajo, da si naša kraljevina zagotovi posest Skadra in ohrani najugodnejše meje.

Demokratje so se ponujali Radiču. V polemiki z demokratskim časopisjem povodom akcije Stojana Protiča ugotavlja „Hrvat“, da je tudi demokratska stranka stavila Stjepanu Radiču ponudbo za pogajanja, a da jih je Radič odbil.

Jugoslovanski gasilec.

Prostovoljno gasilno društvo v Gornji Radgoni priredi v prostorih gostilne Karbaš v nedeljo, dne 16. oktobra ob pol 4. uri popoldne v prid nabave društvenega orodja igro „Samo gasilca hoče“ in burko „Krcmar pri zvitem rogu“. Prijatelji gasilcev se vljudno vabijo na obilen obisk.

Poslovník obmejnegá komisarja.

(Nadaljevanje.)

5.) Kje je orožje? Vsa gornjeradgónska javnost še se danes spominja, kako je ob razpadu Avstrije, ko so se skozi naš trg vračali v svojo domovino razne čete, ponajveč Madžari in Hrvati, organiziral tukajšnji trgovec in dični samostojnež Franc Korošec „Narodno stražo“ za „varnost“ prebivalstva in sebi v „blagor“. Sam med vojno nerad vojak, ponajveč doma na dopustu ali pa kot „kmet“ oproščen, je ljubil le civilno sukñjo. Ob razpadu pa mu je zrasla korajža, lotevala se ga je bojaželjnost in takoj se je preoblekel v uniformo ter se oborožil. Enako je storil z vsemi svojimi ljudmi v trgovini, od prvega pomočnika do zadnjega učenca, katere je vse uniformiral in oborožil. Tako se je še le sedaj začela za g. Korošca strašna, krvava vojska, — „konfisciranje“ najrazličnejšega materiala. Odvzemal je velikanske množine čevljev, usnja, podplatov, vojaškega perila in obleke, moke, ovsa, koruze, kave, čaja, sladkorja, pušk, munucije, raznega streliva, ročnih granat, vozov, konjev, raznega orodja etc. etc. — Sam je bil poveljnik straže in sam se je kontroliral. Komu je dal o tem račun, kako in v koliko, ali je bil popoln, resničen in natančen, kdo ve? To bi bil zopet hvaležen posel za g. polic. komesara Karabajića. Odredite tukaj preiskavo, pa ne samo za orožjem, tudi o tem, kako je bilo vse obravnavano ...

6.) Nadziranje obmejnegá prometa. Nemci imajo mnogo naših ljudi na črni listi, katerim vkljub potnim legitimacijam ne dovoljujejo prehoda v Radgono. G. Neudauer je že pred davnim časom naznanil gu. pol. komisarju Karabajiću imena nekaj splošno znanih nemških nestrpnežev, kateri nimajo na naši strani nobenega opravila, pa vendar skoraj dnevno zahajajo nemoteno na našo stran. Priporočil mu je, naj kot represalijo tem ljudem zabrani prehod na našo stran tako dolgo, dokler ne bñ Nemci pustili gotovih naših ljudi v Radgono, kateri imajo tam nujne opravke. G. komisar je to sicer obljubil a storil ni ničesar, ker dotične osebe še danes nemoteno prihajajo na našo stran. Ga. Neudauerja so včeraj, ko je bil z veljavnim potnim listom v Radgoni, avstrijski žandarji opoldan v sredi mesta vpričo mnogih ljudi prijeli ter ga tirali čez mejo in mu grozili, da ne pride več v Radgono, dokler bo živ. Ali je agilni in strogo službeni g. pol. kom. Karabajić storil že kaj takega? Ne! — Pač! Ko je izvrševal ono slavnoznanu preiskavo, je hotel aretirati g. Neudauerja, ko ta z njim ni občeval z njim v dovolj ponižnem, suženjskem tonu. G. komesar, te razmere zboljšajte, to je Vaš posel, tukaj vtaknite Vaš policijski nos, ne pa v kahlice in stranišča „klerikalcev“.

7.) Nadzorstvo nad obmejním prometom. Potoval sem pred nekaj dnevi po Avstriji. V Radgoni vidim iti preko mosta nekega nemškega duhovnika. Jugoslovanske in avstrijske obmejne straže je pasiral z izkaznico, izdano od glavarstva v Radgoni kot radgónskemu domačinu. V vlaku sem sedel z imenovanim duhovnikom slučajno v enem kupeju. Pri reviziji potnih listov pa pokaže dotični duhovnik drugo legitimacijo, glasom katere ima dotičnik svoje bivališče nekje na Zgornjem Štajerskem. Pri nas se torej vsakemu avstrijskemu državljanu tudi iz najbolj oddaljenega kraja dovoli potovati po naši državi. Ali lahko potuje n. pr. naš državljan kje iz Ljubljane po Avstriji brez potnega lista? Naš gospod Karabajić seveda kaj takega ne vidi. V isti vlak je vstopil veleposestnik iz apacke kotline ter se peljal v Gradec brez vsakega potnega lista in sploh brez vsake jugoslovanske potne legitimacije. Izpričal se je napram avstr. revizorja kot „Deutschoesterreicher“. Kako morejo naše obmejne oblasti propuščati na potovanje v Avstrijo naše državljanke brez potnega lista. Gu. obmejnemu policijskemu komisarju Josu Karabajiću tega seveda nemoremo zameriti in od njega zahtevati strožjega nadziranja, ker je on preveč zaposlen z iskanjem bomb in granat pri „klerikalcih“, kjer upa prej zaslužiti lovarjev venec kakor pri kakem piškavem Nemcu.

8.) Kdor vedoma govori neresnico, laže. Na uradno vprašanje vseh podjetij, ki so bila s krivično preiskavo prizadeta, kdo je bil ovaditelj in lažnjivi poročevalec oblasti, je čutil gospod policajkomesar nujno potrebo odgovoriti z uradno izjavo: „Ovaditelja nije bilo...“ Vsi znaki in vse okolščine in številna nam došla pisma pa govórijo jasno besedo, da je bil glavni ovaditelj znani lenuh, ki ne opravlja v Gornji Radgoni nobenega, javni koristi službečega posla in vendar živi precej elegantno in ugodno: Splošnoznan. Kot drugi ovaditelj se navaja gospod sumljive narodne zavednosti gospod, ki je danes drž. uradnik. Navajamo brez komentarja in ko bomo imeli dokaze v rokah, bomo ravnali dosledno in brezobzirno. Glede gospoda Skuhala,

o katerem smo zadnjič poročali, da ga omenja anonimno pismo, smo v toliko na jasnem, da je moral pod pritiskom službenega povelja ravnati, dasi je njegovo obnašanje pri Gospod. zadrugi bilo mnogo več kakor službeno! — To so fakta, in vendar „ovaditelja nije bilo“. Kdo torej laže? Najbrž zopet „klerikalci“, ki se pripravljajo na prihod kekega Franc Jožefa, Karla, Cite ali kakšne slične zgage. Klerikalci bodo tudi to pot lažnjivci v očeh zagrizenih strankarjev, ki ne smejo ostati nekažnovani za svoj zločin, če le obstoji kje kaka pravica. Lepo je od gospoda policajkomesarja, ki si je stekel s tem svojim činom med ljudstvom kaj sumljivo slavo in še bolj sumljiv ugled, da štíti s pomočjo laži politične in narodne propalce. V interesu javnega reda ob skrajni državni meji bo, da se taki elementi onemogočijo in njih brezposelnost in lukrativno življenje pokontrolira. Se še povrnemo na to!

9.) Dopis iz ljudstva. Naši gospodje iz G. Radgone so kmalu pripravljani za kako nepravilno in krivično preiskavo nad mirnimi in dostojnimi državljanji — Slovenci. Tostran je mnogo takih, tudi v uradniških službah je po kako seme tega plevela — ki so pred preobratom bili vse drugo prej, samo Slovenci ne, napr. (tu navaja dopisnik par imen, katerih pa iz gotovih, „klerikalno-političnih“ ozirov topot ne objavljamo. Op. ur.) Gospodje naj se ozrejo za orožjem tam, kjer sumi ljudstvo, da je skrito. Imamo dovolj odkritih nasprotnikov države in ni jih treba daleč iskati. „Klerikalce“ pustite na miru. Sami veste, koliko smo se žrtvovali in koliko trpeli? Mnogo se je govorilo o Janezu Klobasi, ki je za časa preobrata streljal na nas. Isto Ratnik. Obadva sta tu. Klobasa ima od glavarstva nalog, da je izgnan, a komisar mu dovoljava nadaljni ostanek. Kaj pravi k temu ljudstvo, naj poslušajo detektivi. Skrajni čas je, da poberejo nemški hujskači, povečini nemčurji šila in kopita ter odidejo v svojo republiko Lačenberg. — (t. j. Nemška Austrija.) — Priobčujemo ta dopis iz ljudstva s slovniškimi popravki v celoti. Je zrcalo ljudskega mišljenja o krivični policijski upravi.

(Nadaljevanje prihodnjič.)

Tedenske novice

Počasna skrb centralne vlade. Po dolgem zanemarjenju Prekmurja se je vlada vendar spomnila svoje dolžnosti, da mora omogočiti Prekmurcem gospodarski stik z drugim slovenskim svetom, seveda še-le po neljubnem incidentu povodom razmejitve proti Madžarski in na pritisk naših članov razmejitvene komisije. Vlada je odobrila en milijon dinarjev za zgradbo mostu pri Veržeju in prometni minister Uzunović hoče zgradbo proge Murska Sobota—Ljutomer —Ormož pospešiti in natečaj za zgradbo te proge čimprej razpisati.

Eksemplar državotvornosti. Kúhar Stefan, pos. in gostilničar v Markežovcih je pisal gostilničarju Hodušku v Bakovcih, da naj spravi na dan prihoda komisije v Mursko Soboto kolikor največ ljudi tje kaj „ker se bliža dan rešitve“. Oba patriota sta zaprta in pismo se je faktično našlo pri gost. Hodušku v Bakovcih. — Take „državotvorce“ je kandidirala JDS v Prekmurju v svoji domači verstveni stranki, katere glasilo je „Prekmurski Glasnik“ subvencioniran od vlade, da propagira take elemente. In takega človeka je v stanu JDS kandidirati da bi zastopal Prekmurje v drž. zboru! Ko bi bil eden od teh dveh „klerikalcev“, vsi satani bi pljuvali žveplo in ogenj in kričali farizejsko: Glejte taki so! — List, ki dobiva vladno podporo, propagira veleizdajalca!

Kdo čuva naše narodne meje? Pred nedavnim časom sem prišel z nekim radgónskim Nemcem na razgovor o februar-skem napadu na Radgono l. 1919, katerega se je dotičnik tudi sam aktivno udeležil. Kmalu po napadu je bil dosedanji poveljnik naše radgónske posadke izmenjan z novim, ki je nosil nam nepozabno ime Brkić, major po činu. O tem gospodinu majorju mi je pripovedoval dotični Nemec cvetke. Kako je intimno občeval z nemškimi družinami, kako je „pomagal“ spravljati Nemcem razne stvari preko meje, kakor

so želeli itd. itd. Končno je rekel, da je bil g. major Brkić „ein fescher Kerl“, kateri bi bil pripravljen, za par litrov vina prodati celo Jugoslavijo! — Če k temu dičnemu majorju primerjamo še g. Karabajića, kateri preganja mirne in delavne Jugoslovane, se nemoremo čuditi, kako smo zgubili Radgono, Koroško, Gorico, Primorsko, Reko, Baranjo itd. temveč čuditi se moramo nad tem, da nismo vsega izgubili in da nam niso zapili cele Jugoslavije.

Prebivalstvo naše države. Iz uradne statistike posnemamo sledeče številke o prebivalstvu Jugoslavije: Srbija (Stara Srbija) 2,020.457 možkih, 2,136.683 žensk, 4,157.140 skupaj, 32—54 na km²; Hrvatska in Slavonija 1,262.609 možkih, 1,329.251 žensk, 2,591.860 skupaj, 61 na km²; Slovenija s Prekmurjem (brez Koroške in Primorske) 550.645 možkih, 552.819 žensk, 1,056.464 skupaj, 63—5 na km²; Črnagora 86.596 možkih, 86.364 žensk, 172.960 skupaj, 17—18 na km²; Bosna in Hercegovina 952.677 možkih, 923.866 žensk, 1,876.543 skupaj, 36 na km²; Dalmacija 149.925 možkih, 151.421 žensk, 301.346 skupaj, 23 na km²; Medjimurje 47.968 možkih, 49.977 žensk, 96.945 skupaj, 125 na km²; Otok Krk 9.831 možkih, 11.088 žensk, 20.919 skupaj, 31 na km²; Banat 234.868 možkih, 245.951 žensk, 480.819 skupaj, 68 na km²; Bačka 407.971 možkih, 427.825 žensk, 835.796 skupaj, 70 na km². Skupaj 5,676,547 možkih, 5,914,245 žensk, 11,590,792 skupaj. V te številke niso všteti prebivalci nekaterih delov Dalmacije, mesta Šapca, velike občine rugovske, kovčičkega zreza, Bele Cerkeve v Banatu in okraj Danilovgrad v Črni gori, odkoder ni statistični urad dobil podatkov.

Iz sedanjega režima. „Samouprava“ piše, da je minister prosvete Pribičević kazensko premestil učitelja Budimira Švabića iz Ovlšta, ker je bil izrazit komunist. Ko pa je učitelj Švabić prestopil k demokratom in podal tozadevno izjavo, je bila njegova premestitev takoj razveljavljena in ostal je na svojem mestu.

Orlovske himne in pesem Slovenske straže zložil Vinko Vodopivec. Cena izvodu 36 K. V zalogi Jugoslovanske knjigarne so zopet izšle v novem natisu našem narodu tako priljubljene in že več časa razprodane orlovske himne. Himna „Bratom Orlom“ (Dvignite Orli) je prirejena za moški, mešani zbor in za klavir. Dalje se nahajata še napeva „Pesem Orlic“ za ženski in „Pesem slovenske straže“ za mešani zbor. Orlovskim krogom, pevskim društvom in in drugim našim organizacijam bodo nudile te lepe pesmi priliko obujati narodno misel in zavest, ter krepiti vztrajnost do dela v čast in blagor domovine.

Dopisi

Gornja Radgona. Te dni so tukajšnji redarji darovali in odposlali društvu istrskih pogorelcev (Istrska vila v Kastavu) 150 dinarjev, katere so zaslužili dne 24. in 25. julija t. l. na sokolski veselici v Gornji Radgoni. Navedeni znesek so prvotno namenili darovati tukajšnemu „Sokolu“. Tega pa niso storili vsled tega, ker so nekateri gospodje Sokoli, že dne 27. julija brez podlage in po krivici obdolžili tukajšnega nadredarja B. A. kaznivega dejanja, spisali ovadbo in jo poslali sodišču. Kaznivega dejanja — gre namreč za tatvino sladkorja — pa ni storil omenjeni nadredar, ki je obče priljubljen in spoštovan mož, v službi vesten in natančen, ampak nek gornjeradgónski nemškutarski zvonec, katerega dolgi prsti so obče znani. Vsi tukajšnji redarji so nameravali pristopiti k „Sokolu“. Seveda ne bo iz tega nič in bodo tudi ostali redarji, ki so že člani „Sokola“ izstopili iz organizacije. (Op. ured.: Častitamo gg. redarjem, da so se tako odločno zavzeli za svojega kolega, katerega je hotela nasilna „demokratska“ klika vreči z družino vred na cesto. Zagotavljamo jih, da bo kmalu konec paševanja gotovih demokratsko-samostojnih elementov. Sicer tužna nam majka!)

Gornja Radgona. G. nadredar Alojz Breclj je daroval Jugoslovanski Matici 40 K. Omenjeni znesek je daroval iz veselja, ker je na tomboli Jugoslov. Matice dne 9. t. m. dobitek čednega — pujska.

Radgona. Iz Vaših zadnjih števil smo izvedeli o neverjetnostih, ki se dogajajo vam. Celó pošteni Nemci so se zgražali. — Morda vam, g. urednik ustrezem s podatki, ki Vas bodo približali sledi brezvestnega ovaduha. Tu smo često videli nekega policista nemškega imena, italijanskih manir in slovenske domišljavosti. V civilu je moral biti fakín (tržaški tipus) ali nekaj sličnega. Ta človek se je delal večkrat kot neki detektiv in zelo prijazno občeval z Nemci, s

katerimi je skupaj pil. Enkrat sta ga dva nemška (!) obmejna financarja napol vlekla in napol nesla do onemoglosti pijanega na Vašo stran. Tisti „defektiv“ je baje desna roka Vašega polic. komisarja. (Brez komentarja! Uredn.)

Podružnica Jugoslovanske Matice v Gornji Radgoni je v prid društva priredila dne 9. oktobra 1921 v prostorih gostilne Karbaš „Veliko tombolo“. Čisti dobiček znaša 9113 K 40 v. Vsem blagim darovalcem, sodelovalcem in gostom iskrena zahvala. Odbor.

Šratovci. Dne 7. t. m. je umrla tukajšna posestnica Alojzija Gril. Bila je vrla, krščanska žena. Blagi pokojnici svetila večna luč!

Lutverci. Z ozirom na sramoto, katero so počeli nad poštenimi Slovenci z iskanjem orožja in municije Vam poročam kot očivdec sledeče interesantnosti. Bilo je v Kernovi gostilni ene nedelje, ko je nek suhi gospod, ki se pusti zmerjati za „defektiva“ in je menda sluga ali kaj pri g. policajkomisarju začel v družbi z nekim gospodom, ki je baje za prvega pri policistih — streljati kakor blazen skozi okna Kernove gostilne. Oba sta bila pijana. Vprašajte gospoda policajkomesarja, kako imenuje on tako obnašanje svojih ljudi četudi niso v službi? (Dopis priobčujemo dobesedno, samo imena smo iz „klerikalne“ obzirnosti izpustili, pa lahko z njimi postrežemo in tudi s fotografijami teh čuvarjev „reda“ in „mira“ ob državni meji! Op. uredn.)

Sv. Lenart v Sl. g. Vsi prijatelji ljudskih iger se vabijo na igro „Lovski Tat“ v 5. dejanjih, katero priredi orlovski odsek pri Sv. Lenartu v Slov. goricah dne 16. oktobra 1921 ob 15. uri v dvorani gospe Arnuš. Odbor.

Gospodarstvo

Minister Pucelj ne potrebuje viničarskega reda. Svočasno smo poročali, da se je stavilo na ministra za socialno politiko vprašanje radi uzakonitve viničarskega reda za Slovenijo. Dolge mesece je trajalo, predno je prišel odgovor, ki se glasi: V zadevi uzakonjenja „Viničarskega reda za Slovenijo“ je ministrstvo socialne politike ukrenilo vse potrebne korake, da bi se ta stvar čimprej ugodno rešila, ker je smatralo, da je ta uzakonitev umestna in nujno potrebna z ozirom na slab gospodarski položaj viničarjev. Uzakonitvi omenjenega viničarskega reda pa se je protivilo poljedelstvo ministrstvo, ki je za to zadevo tudi merodajno. Radi nasprotovanja ravno navedenega ministrstva se uzakonitev ni mogla doseči. Odgovor je kratek, pa jasen. Tako potrebni in od tisočev ubogih in izrabljenih viničarjev zahtevani Viničarski red je preprečil minister poljedelstva veleagrarni samostojni kmet Pucelj! Naši viničarji in mali kmetje vedo sedaj, koliko naj verujejo zapeljivim obljubam Samostojne kmečke stranke! Puclju moramo sploh priznati, da zastopa interese velekapitala v vladi prav pridno in — žalibog — tudi prav uspešno. On je v veliki meri kriv draginje, ki vlada, ker je izsilil izvoz žita in živine iz države, sedaj pa je oškodoval še viničarje! Zapomnite si sedaj, ko ni čas volitev! Čes sedem let vse prav prideli!

K temu pristavlja „Avtonomist“:

Minister toži ministra. Deželna vlada v Ljubljani je že pred meseci izdelala nov „viničarski red“, ker je sedaj veljavni že zastarel in socialno nevzdržljiv. Minister za soc. politiko g. dr. Kukovec o tem interpeliran, je dal od sebe pismo, ki pravi v njem, da on bi že potrdil novi viničarski red, toda g. minister Pucelj se temu upira. Z drugimi besedami: Jaz „demokrat“ bi rad ustregel, toda „samostojni kmet“ je proti — vi volilci! Sijajno!

Listnica uredništva.

P. Ljutomerski: O literarni (slovstveni) popolnosti podlistka nimate pojma. Očividno Vas je zapeljal predsodek, da je za podlistek vse dobro, samo da je papir našaran z najbolj nelogičnimi zvezami in stavki. Kdor se hoče poskusiti v podlistku, mora v prvi vrsti slovensko slovnico dobro obvladati in razločevati lepo od grdega in poznati najprimitivnejše zakone o estetiki. To je prvo. Drugič je snov za naše ljudstvo neprimerna, tendenca nejasna, izbrane osebe niso ljudje in polneva ne razlikujete od večera. Z ozirom na vse to Vašega podlistka pri najboljši volji ne morem niti prevzeti v popravilo, še manj pa priobčiti. Povem Vam ta-le svet: Pojdite v sebe, pa si povejte, kaj pravzaprav hočete in se dobro prepričajte, če imate za pisateljevanje potrebne zmožnosti. Napišite krepko in kratko ljudsko povest brez prisiljenega lepoticenja in začetek je tu. Kadar nam še kaj pošljete, pišite s črnilom na eno stran papirja, drugo pustite prazno. Svoj naslov s pravim imenom pa dodajte v kuvertu, če se bojite, da

Vaši duševni proizvodi nosijo Vaše pravo državljansko ime. Pa brez zamere! — **Dopisniku G. Radgona:** Veseli nas, da se zanimate za škandal, ki nas vse zadene. Še pišite. Vse ostane tajno, kakor grehi pri spovedniku! — **Več dopisnikom:** Na mnoga vprašanja glede uredniške tajnosti, zamoremo ponoviti samo eno: Karkoli se sporoči uredništvu zaupno in pod pravim imenom, ostane strogo tajno. Ta tajnost ni za primerjati oni tajnosti, s katero so hoteli perfidni ovaditelji delati ter jim je nespretni policajkomesar obljubil čuvati uradno tajnost. Če se cel list zapleni in pride urednik na zatožno klop, vendar ostane vse tajno, strogo tajno. Zato morajo dopisniki poročati vselej čisto resnico; kajti le s resnico bomo uspešno pobili laž in krivico. — Vsem je poznano, da si je list vzel za nalogo, ne napadati osebno. Ker pa moramo ozračje razčistiti, bomo brez-pogajno razkrinkali vse falote, ki kradejo državljansko svobodo lojalnih državljanov. Le nič strahu. Vse kar teži ljudstvo, moramo dati v razpravljanje javnosti, ki je strog sodnik!

Proda se radi preselitve 1 lepa zidana hiša z gostilno in pekarijo ter njivo. Natančnejše podatke, kakor cena se izve pri g. Jožefu Drobnik, Milička ulica 42, Varaždin ali pa pri g. Jakobu Potočnik, Iljaševci, p. Križevci pri Ljutomeru.

Za trgovce s semenjem!

Zadruga za proizvodnjo sjemenja, Zagreb, Preradovičeva ulica 20 daje trgovcem s semenjem franco vsaka postaja omarico za semenje (po vzorcu tvrdke Mauthner). Semenje je odmerjeno v vrečicah v vrednosti po 2 kroni. Vrečice imajo barvano sliko dotičnega sočivja ali cveta in navodilo za gojenje. Neprodane vrečice se v nepoškodovanem stanju vračajo v jeseni nazaj ter se denar vrne. Vse semenje je potom „Postaje za izstraživanje (preiskovanje) semenja“ v Zagrebu preiskano, zajamčeno kaljivo in prvovrstno. — Trgovci dobé semenje s 25% popustom.

Naročila se že sedaj sprejemajo!

Izjava!

Ludvik Lipič, pos. sin v Črešnjevcih izjavlja, da obžaluje vse žaljivke, ki jih je izrazil napram Viljemu Urenjaku, dim. v Gornji Radgoni ob priliki, ko je ta hotel izvršiti pri njem svoj dimnikarski posel.

Ludvik Lipič.

Izjava!

Jaz, podpisani Franc Slaček, posestnik na Ščavnici št. 12 prekličem in obžalujem vse žalitve, ki sem jih izrekel glede Terezije Vračko, pos. na Ščavnici št. 14.

Franc Slaček.

POSOJILNICA V GORNJI RADGONI

r. z. z n. z.

sprejema

hranilne vloge

ter jih obrestuje po

4%

Obresti pripisuje brez posebnega naročila koncem decembra h kapitalu;

daje

posojila

na vknjižbo, na poroštvo, menice tekoče račune, vrednostne papirje, raznovrstne trgovske kredite, akreditive;

sprejema od svojih strank kot vloge hranilne knjižice in plačuje za nje terjatve drugih denarnih zavodov;

dela prošnje za vknjižbo posojil

brezplačno;

plačuje rentni in invalidni davek sama ter ga ne odteguje vlagateljem;

posreduje pri izmenjavi tujih

valut (tujega denarja),

vnovčuje čeke ter izvršuje vsakovrstna nakazila;

daje vsa v denarno stroko spadajoča pojasnila in kreditne informacije brezplačno.

Uradne ure vsak delavnik od 8.—12. ure.

Uradni prostori v lastni hiši, glavna cesta št. 14 ob kolodvoru.

Račun čekovnega urada v Ljubljani, št. 10.593. — Telefon št. 3.

Govorite povsod slovenski!

Proda se

posestvo, obstoječe iz hiše v kateri je dobrodoča trgovina in gostilna, gospodarsko poslopje in 7 oralov zemlje. Oddaljeno 1 uro od Ptujja. Poizve se v pisarni Franc Čuček v Ptujju.

Anton Rojko, Spodnja Velka pri M. Snežni proda 9 oralov zemljišča z vsemi poslopji vred. Kupec naj se tam oglasi.

Organist

z dobrimi spričevali išče službe. Nastop čes dva meseca. Štefan Šumen, organist, Bučkovci, Mala Nedelja.

Medić, Rakovec & Zankl d. z o. z. Ljubljana

Tovarna kemičnih in rudn. barv ter lakov

Centrala: Ljubljana
Brzovjav: Merakl Ljubljana

Skladišče: Novisad
Telefon 64

Gospodarska ul. Podružnica Maribor Šolska ulica

Emajlni laki Pravi firnež Barva za pode

Priznana najboljša in zanesljiva kakovost: barve za obleke, vse vrste barv, suhe in oljate, mavec (Gips), mastenec (Federweiß), strojno olje, karbolinej, steklarški in mizarski klej, pleskarski, slikarski in mizarski čopiči, kakor tudi drugi v to stroko spadajoči predmeti

„MERA KL“-lak za pode. „MERA KL“-linoleum lak za pode. „MERA KL“-emajlni lak. „MERA KL“-brunoline.

•••• Ceniki se začasno ne razpošiljajo! ••••